

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

2. Fides quomodo se habeat ad cæteras virtutes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](#)

Iam proprietatem qua radix est pars arboris infima, terræ inhærens: sic humilitas infirmitatem suam considerans sub Deo collocat se in loco infimo. Fides etiam potest dici radix, quia radix in arbore est, quasi os in animali. Per radicem enim ingreditur ad arborem eius nutrimentum: sic per fidem ingrediuntur ad animam bona speranda & amanda.

Quomodo fides se habet ad cæteras virtutes.

C A P V T II.

Fidei est prouidere meditationes disponentes ad cæterarum virtutū operationes. Verbi gratia: Meditatio magnitudinis diuinæ misericordiæ disponit ad spem veniæ. Meditatio diuinæ liberalitatis, ad spem gratiæ & gloriæ. Meditatio diuinæ altitudinis, omni alteri altitudini supereminentis, disponit ad Dei reuerentiam. Meditatio diuinæ sapientiæ, omnia quæ agimus lucide videntis, disponit ad sanctam verecundiam. Meditatio magnitudinis diuinæ dulcedinis disponit ad esuriem sanctam. Meditatio diuinæ bonitatis, qua amore est dignissimus, disponit ad amorem diuinæ amicitiæ. Ad dilectionem proximi disponit meditari, quod hoc sit speciale preceptum Christi. Ad amorem Scripturæ sacræ, qua vera prudentia acquiritur, disponit meditatio auctoritatis doctorum eius, & utilitatis ipsius. Est doct̄or ipsius Deus, vel per se, vel per homines veræ sanctitatis: ut patet discurrendo per partes ipsius. Spiritus sanctus regnauit Moysi quod scripsit de mundi creatione, & de aliis qui ante ipsum fuerunt. Lex Dei

M 3 digito

digito eius scripta est. De iudiciis & tabernacul compositione & aliis ad cultum Dei pertinentibus à Deo edocitus est Samuel. Psalmi, soliloquia sunt Spiritus sancti. Salomonem dormientem docuit Deus sapientiam. Spiritus sanctus locutus est in Prophetis. Ad doctrinam Euangelicam specialiter pertinet illud: Ego ex ore altissimi prodij. Doctrinam Apostolicam constat esse Spiritus sancti. Spiritus enim sanctus super Apostolos descendens, eos de indoctis fecit doctos. Paulus verò dicit se non ab homine didicisse Euangelium: sed per Domini reuelationem. Ioanni autem in exilio posito, mysteria Ecclesiae à Deo reuelata sunt. Doctrinæ sacræ conuenit illud: Ego quasi fluuius Dorix: & sicut aquæductus exiui de paradiſo. Nec solum excellit Scriptura sacra alias Scripturas auctoritate, sed etiam utilitate, tanquam diuina. Ego Deus tuus docens te utilia: Sobrietatem, & sapientiam, & iustitiam, & virtutem, quibus utilius nihil est in vita hominibus. Ad temperantiam, scilicet bonorum temporalium, quæ sunt minima bona, disponit meditatio internorum & æternorum bonorum, quæ sunt magna bona. Gregorius: Vilescunt temporalia: cùm considerantur æterna. Ad eandem temperantiam disponit meditari, quod bona temporalia comitantur mala culpæ. Qui enim diues fuerit, non erit immunis à delicto. Et sunt impedimentum bonorum gratiarum, & difficultatem faciunt perueniendi ad bona gloriæ. Ad patientiam & alias partes fortitudinis disponit meditatio Dominicæ passionis, & multiplicis utilitatis tribulationis,

Eccles. 24.

Act. 2:

Gal. 1.

Eccles. 24.

Isa. 48.

Sap. 8.

*Hom. 11. in
Euang. ha-
bet aliquid
tale.*

tionis, & futurorum malorum, quæ sancti per transitoria mala euadunt, & meditatio præmij. Gregorius. Consideratio præmij, minuit vim flagelli. Non sunt condignæ passiones huius *Rom. 8.* temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. Ad humilitatem & obedientiam disponit meditatio humilitatis & obedientiae Christi. Ad hoc specialiter monet nos Apostolus: Hoc sentite in vobis, quod & in Christo Iesu. Et *Phil. 2.* subditur: Exinaniuit semetipsum factus obediens usque ad mortem. Augustinus. Medicina tuæ moris hominis, est humilitas Christi. Erubescat homo esse superbus: quia humiliis factus est Deus. Bernardus. Mementote fratres, Christus ne perderet obedientiam, perdidit vitam. Ad opera pietatis disponit, meditari, quod pauper corporis Christi membrum sit, & quod Christus sibi reputat fieri, quod pauperi fit: & quod in tremendo iudicio specialiter de operibus pietatis disceptatio facienda sit.

Quomodo charitas se habet ad cæteras virtutes.

CAP V T III.

Charitatis est, operibus cæterarum virtutum bonitatem prouidere: quod ut fieri possit, accendenda est dilectio Dei in nobis, ostensione amoris, quæ Deus exhibuit nobis. Sicut enim ignis non melius accenditur quam igne: ita nec amor melius quam amore. Nutrienda etiam est Dei dilectio lignis beneficiorum diuinorum, generalium & specialium, quæ à Deo recepimus, & cōtinuè recipimus; ut ex feruenti Dei amore, abundantia operum perfectæ bonitatis